

పాఠము.10.తీయని పలకరింపు.

కవి.ఇల్లిందల సరస్వతీదేవి.

ముఖ్యాంశాలు:

- ఆధునిక జీవితంలో కుటుంబ విలువలు మానవ సంబంధాలు అడుగంటుతున్నాయి.
- వృద్ధులు నిర్లక్ష్యానికి గురవుతున్నారు. వాళ్ళ అవసరాలు నెరవేర్చడాన్ని ఆత్మీయతను పంచడాన్ని పిల్లలు మరచిపోతున్నారు.
- వృద్ధులు తమ ఆవేదనను ఎవరికీ చెప్పుకోలేక సతమతమైపోతున్నారు.
- తీయని పలకరింపు పాఠం కథానిక ప్రక్రియకు చెందినది. జీవితపు ముఖ్య సన్నివేశాలను క్లుప్తంగా తెలియజేస్తూ సంఘటనల మధ్య సంబంధాన్ని కళాత్మకంగా చిత్రించే వచన రచనే కథానిక అంటారు.
- మానవుడు సంఘజీవి పదిమందిలో కలిసి జీవించాలనుకుంటున్నాడు.
- దేశవిదేశాలతో సంబంధాలు నెలకొల్పుకుంటున్నాడు. కాని తన కుటుంబసభ్యులతో ఆత్మీయంగా ఉంటున్నాడా? ఇంతకీ పెద్దదిక్కుగా ఉండే వృద్ధులను గౌరవంగా చూసుకుంటున్నాడా?
- నిర్లక్ష్యానికి గురి అయిన గంగాధరరావు అనే ఒక వృద్ధుడు ఇల్లువదిలి తన వాళ్ళందరికీ దూరంగా జీవించాడు.

- గంగాధరరావు అట్లా వెళ్లిపోవడానికి దారి తీసిన పరిస్థితులేమిటి
వెళ్ళినతర్వాత జరిగిన పరిణామాల్లేమిటి? అనేది చక్కగా తెలియ చేశారు
ఇల్లిందల సరస్వతీ దేవిగారు.
- వృద్ధులను చిన్నచూపు చూడకూడదు.
- వృద్ధాశ్రమాలలో చేర్చరాదు.
- వృద్ధులున్న ఇంట్లో పిల్లలకు ధర్మాధర్మాలు సంస్కృతీ సంప్రదాయాలు
తెలుస్తాయి.

కవిపరిచయము:

- తీయని పలకరింపు అనే పాఠ్యభాగ రచయిత్రి ఇల్లిందల సరస్వతీదేవి. ఈమె
15జూన్ 1918 వ సంవత్సరములో జన్మించారు.
- ఇల్లిందల సరస్వతీ దేవిగారు స్వాతంత్ర్యానికి పూర్వమే సృజనాత్మక రంగంలోకి
అడుగు పెట్టిన ప్రసిద్ధ రచయిత్రి.
- ఈమె వందలాది కథలు, నవలలు, రేడియో నాటికలు అనేక వ్యాసాలను
రచించిన బహుముఖ ప్రజ్ఞావంతురాలు.
- 1982లో ఈమె రచించిన స్వర్ణకమలాలు కథా సంపుటికి కేంద్రసాహిత్య అకాడమి
పురస్కారం, సుశీల నారాయణరెడ్డి పురస్కారాన్ని కూడా పొందింది. తులసీ
దళాలు, రాజహంస ఈమె కథాసంపుటాలు.
- 1958లో ఆంధ్ర ప్రదేశ్ లెజిస్లేటివ్ కౌన్సిల్ సభ్యురాలిగా జైలు విజిటరుగా పని
చేసింది.
- 1934లో స్థాపించిన ఆంధ్ర యువతీ మండలి వ్యవస్థాపకులల్లో ఒకరు మానవ
మనస్తత్వ ధోరణులను విశ్వజనీన భావాలను సరళమైన నిరాడంబరమైన
వాస్తవిక అభివ్యక్తితో ఈమె రచనలు ఉంటాయి.
- ఈమె 31-7-1998 వ సంవత్సరములో మరణించింది.

క్రింది వాక్యాలలో గీతగీసిన వికృతి పదాలకు ప్రకృతి పదాలు వెతికి రాయండి.

1. ఆకాశంలో హరివిల్లు చూసి పిల్లలు అచ్చెరువొందారు.

అచ్చెరువు - ఆశ్చర్యం

2. అడిగిన వారికి సాయం చేయడం మా నాన్నకు అలవాటు.

సాయం - సహాయం

3. మా తాతయ్య బోనం చేయనిదే బయటికి వెళ్ళడు.

బోనం - భోజనం

పర్యాయపదాలు:

1. చెట్టు - వృక్షము, తరువు, మహిజం
2. ఆకాశం - గగనం, అంబరం
3. నిలయం - ఆవాసం, నెలవు
4. రాత్రి - నిశ, నిశీధి

ప్రశ్నజవాబులు:

1. ఇల్లు వదిలి ఆశ్రమానికి చేరిన విధాన్ని బట్టి గంగాధరరావు ఎలాంటి వాడో రాయండి.

(లేదా)

గంగాధరరావు వ్యక్తిత్వాన్ని రాయండి.

జ. గంగాధరరావు మానవత్వం ఉన్న మంచి మనిషి. అధికార దర్పం లేనివాడు. తనకింద పని చేసే ఉద్యోగుల పట్ల ఆదరాభిమానాలు కలవాడు. తన క్రింద పనిచేసే వారికి న్యాయం జరిగేలా చూసేవాడు. ఎంతో మందికి సహాయం చేశాడు. మరెంతో మందికి ఉద్యోగాలు నిలబెట్టి వారికి జీవితాన్ని ఇచ్చాడు. బావమరిది కూతురి పెళ్ళికి కట్నం ఇచ్చి ఆదుకున్న ఆపద్బాంధవుడు. బీదవాడైన స్నేహితుని కూతురిని తన కోడలిగా చేసుకొని మానవత్వాన్ని చాటుకున్న గొప్పమనిషి. అడిగినవారికి లేదనకుండా తన శక్తికొద్దీ దానం చేసిన గంగాధరరావును దానశీలిగా చెప్పవచ్చు.

2. గంగాధరరావు ఉద్యోగం చేస్తున్నప్పుడు కుటుంబ సభ్యులు ఎట్లా ప్రవర్తించి ఉంటారో ఊహించి రాయండి.

జ. గంగాధరరావు ఉద్యోగం చేసే రోజుల్లో వారింట్లో మనమనుషులు ఉండేవారు గంగాధరరావును కొడుకు ప్రేమగా పలకరిస్తూ ఉండేవాడు. కోడలు ఎంతో ప్రేమను నటిస్తూ సమయానికి ఆయనకి టిఫిను కాఫీ వగైర సమకూర్చేది. మనవడు ఆయన వెంట పికారుకు తోడుగా వెళ్ళేవాడు. కూతురు ఆయన పూజకు కావాల్సిన పూలను పూజా ద్రవ్యములను సమకూర్చేది.

భార్య సావిత్రిమ్మ భర్తపై ప్రేమను కురింపించేది. పట్టుచీరలూ నగలూ ధరించి భర్తకు సకలమర్యాదలు చేసేది. నౌకర్లు ఆయనకు కావాల్సిన సమస్త సౌకర్యాలను సమకూర్చేవారు. సావిత్రిమ్మ గారు భర్తకు కావాల్సిన మందులు అందించేది. ఆయన ధరించే బట్టలు, బూట్లు సిద్ధంగా ఉండేది. ఆయనకు ఇష్టమైన కూరలు టిఫిన్లు

మాత్రమే తయారు చేసేవారు. ఇంట్లోని వారంతా ఎల్లప్పుడూ గంగాధరరావు గారి చుట్టూ తిరిగేవారు.

3.పెంచి పెద్దచేసి బ్రతుకునిచ్చిన తల్లిదండ్రులను ముసలితనంలో పట్టించుకోకపోవడం సమంజసమేనా? మీ అభిప్రాయం రాయండి.

జ. తల్లిదండ్రులు తమ పిల్లలను ఎంతో ప్రేమగా పెంచుతారు. పిల్లలకు కావాల్సినవన్నీ సమకూరుస్తారు. పిల్లల చదువులకై పెళ్ళిల్లకై ఉన్న ఆస్తులను అమ్ముకొని వారి సంతోషం కోసం ప్రయత్నిస్తారు. శరీరంలో శక్తి ఉన్నంతకాలం బిడ్డలకోసం తమ సర్వస్వాన్ని ధారపోస్తారు.

అటువంటి తల్లిదండ్రులను పట్టించుకోకపోవడం వారికి తిండి పెట్టకపోవడం చాలా అన్యాయం తల్లిదండ్రుల ప్రేమ నిస్వార్థమైనది అటువంటి ప్రేమ జీవులను నిర్లక్ష్యం చేయడం ముసలితనంలో వారిని పట్టించుకోకపోవడం మహాపాపం. తల్లిదండ్రులను పట్టించుకోని పిల్లలను కఠినంగా శిక్షించాలని నా అభిప్రాయం. తాము తినేదే తల్లిదండ్రులకు కూడా పెట్టాలి. వారిని ప్రేమగా పలకరించాలి. వారిని తిండికన్నా తీయని పలకరింపు, వాత్సల్యం ముఖ్యమని నా అభిప్రాయం.

4.తీయని పలకరింపు పాఠం ఆధారంగా ఇల్లిందల సరస్వతీ దేవి రచనాశైలిని వివరించండి.

జ. ఇల్లిందల సరస్వతీ దేవిగారు సరళమైన నిరాడంబరమైన వాస్తవికతతో రచనలు సాగించేవారు. ఈమె తన రచనలో మానవ మనస్తత్వ ధోరణులను చక్కగా విశ్లేషించారు.ఈమె కథా కథనము అద్భుతంగా ఉంటుంది.

ప్రస్తుత కథ తీయనిపలకరింపు లో గంగాధరరావు మనస్తత్వాన్ని చక్కగా విశ్లేషించారు. గంగాధరరావు ఉదారగుణము మంచితనము నడవడి ఆయనను ఆదర్శమూర్తిగా నిలబెట్టాయి.

అంతటి సజ్జనుని ఇంట్లో వారు బాధపెట్టడం గంగాధరరావు తట్టుకోలేకపోయారని రచయిత్రి వెల్లడించారు. “ఈ జబ్బు వస్తే తగ్గదు. డాక్టరు ఎందుకు? అనే పుత్రరత్నమూ అన్నట్లుగా హాస్యం తొంగి చూసింది. ఇంటి సభ్యులు గంగాధరరావును ఎలా హింసించారో రచయిత్రిగారు చక్కగా వివరించారు. కట్టుకున్న భార్య కూడా ఆయనను నిర్లక్ష్యం చేయడం చిత్రంగా తోచింది.

మానవుల మనస్తత్వాలను అద్భుతంగా ఈ కథ వ్యక్తీకరించింది. వృద్ధాప్యంలో పెద్దవారిని అనాదరంగా చూడడం అన్యాయమని ఈ కథ

ఉపదేశాన్నిచ్చింది. అవసరమైతే పెద్దవారు తెగించి వృద్ధాశ్రమాలకు వెళ్ళాలని,
పెద్దలకు ఈ కథ దారి చూపింది. ఈ కథ పాఠకులందరినీ ఆకట్టుకుంది.

5. 'వృద్ధాప్యం మనిషికి శాపం కాకూడదు' దీని గురించి మీ అభిప్రాయం రాయండి.

జ. వయసులో ఉన్నప్పుడు శరీరంలో శక్తి ఉన్నప్పుడు, ఉద్యోగం చేసుకుని
జీవిస్తున్నప్పుడు జీవితం "మూడు పువ్వులు ఆరు కాయలుగా" నిలుస్తుంది. శరీరంలో
సత్తువ లేనప్పుడు వారి జీవితం నరకప్రాయంగా మారుతుంది.

వయసులో ఉన్నప్పుడే ముసలితనం గురించి అవగాహన ఉండాలి. దానికై
మనల్ని మనం సిద్ధం చేసుకోవాలి. సంపాదించుకునే మొత్తంలో కొంత డబ్బు పొదుపు
చేసుకోవాలి. ముసలితనంలో ఎటువంటి ఇబ్బంది కలుగకుండా ముందుచూపుతో
వ్యవహరించాలి.

శరీరానికి చిన్నపాటి వ్యాయామాలు అవసరం. నిత్యం నడుస్తూ, చిన్నచిన్న
వ్యాయామాలు చేస్తూ, బలమైన ఆహారం తింటూ ఉంటే ముసలితనం శాపంగా మారదు
అలాగే వృద్ధాప్యంలో ఆధ్యాత్మికజీవనం సాగించాలి.

వృద్ధుల్ని, పిల్లల్ని ప్రేమగా ఆదరనగా చూడాలి. వృద్ధాప్యం శాపంగా
మారకూడదంటే చక్కని ప్రణాళికతో ముందుకు సాగాలి.

6. వృద్ధాప్యంలో మనుషులకు ఏమి కావాలి? కుటుంబ సభ్యులు వాళ్ళను ఎట్లా
చూసుకోవాలి?

జ. వృద్ధాప్యంలో మనుషులకు ఉండడానికి ఇల్లు, కట్టుకోవడానికి బట్ట, తినడానికి తిండి
కావాలి. వృద్ధాప్యంలో సహజంగా ఆరోగ్యం సహకరించదు అందువల్ల మంచి వైద్య
సదుపాయాలు కావాలి.

బిడ్డల ప్రేమపూర్వకమైన ఆధరణ తీయని పలకరింపు కావాలి. వేళకు తగిన
మితాహారం కావాలి. కుటుంబసభ్యులతో కలిసిమెలిసి హాయిగా నవ్వుతూ సాగించే
జీవనం కావాలి.

కుటుంబసభ్యులు ప్రేమగా, ఆప్యాయంగా పలకరిస్తూ వారి అవసరాలను
తీర్చాలి. తరచుగా వైద్య పరీక్షలు చేయిస్తూ ఉండాలి. వేళకు సరైన ఆహారాన్ని
అందించాలి. ఒక్క మాటలో చెప్పాలంటే చిన్న పిల్లల్ను ఎలా చూస్తారో అలా
చూడాలి.